

La Secció Filològica proposa al Ple, com a membre corresponent per a la zona d'Eivissa i Formentera, el candidat Enric Ribes i Marí —amb el qual, contràriament al que podrien fer pensar els nostres cognoms, no tinc cap relació de parentiu.

Enric Ribes va néixer l'any 1955 a Eivissa, on exerceix de professor numerari de llengua i literatura catalanes d'un institut de batxillerat. Al mateix temps, és professor consultor d'història de la llengua catalana a la Universitat Oberta de Catalunya i professor associat de gramàtica catalana i de sociolingüística de la Universitat de les Illes Balears, a l'extensió d'Eivissa i Formentera.

Després de llicenciar-se en filologia catalana, va obtenir el diploma d'estudis avançats a la Universitat de València (2005), en la qual està a punt de culminar el seu doctorat.

La seva activitat com a professor de català s'inicia el 1975, amb les classes de llengua per a adults que impartia juntament amb Marià Villangómez a l'Institut d'Estudis Eivissencs. Des d'aleshores ençà, Enric Ribes ha fet cursos de diferents nivells i modalitats: a formació professional, en el reciclatge d'ensenyants, cursos per a funcionaris a l'Escola d'Administració o cursos per mitjà de la premsa.

És autor, per exemple, d'un curs de llengua publicat consecutivament tres vegades al *Diario de Ibiza* de 1978 a 1980 i de suplementos educatius apareguts entre 1990 i 1994 al mateix *Diario de Ibiza* i a *La Prensa* —els dos diaris locals d'aquell temps.

Les seves publicacions s'han centrat sobretot en l'estudi del lèxic i de la toponímia. El seu primer llibre, de 1986, es titula *Sabíeu que...? Paraules d'Eivissa i Formentera*, i consisteix en un recull de comentaris sobre mots específics de les illes Pitiüses.

El seu treball més extens i documentat sobre el lèxic és, però, l'*Aportació pitiüsa al Diccionari català-valencià-balear*, publicada l'any 1991, en la qual es recullen alguns milers de mots, variants formals o accepcions que no havien estat enregistrades a les Pitiüses pel diccionari Alcover-Moll.

Molt més continuada i extensa ha estat encara la seva dedicació a la toponímia, que es reflecteix de moment en els cinc llibres següents:

—*Noms de lloc* (1992), que recull trenta-cinc articles apareguts prèviament al *Diario de Ibiza*.

—*La toponímia de la costa de Sant Joan de Labritja* (1993).

—*La toponímia de la costa de Sant Antoni de Portmany* (1995).

—*Llengua i terra unides* (2004).

—*La supervivència de la toponímia precatalana d'Eivissa i Formentera i l'Onomasticon Cataloniae* (2005).

Un sisè llibre —*La toponímia costanera del municipi d'Eivissa*— continua la seva metòdica recerca dels noms de lloc del litoral eivissenc. D'altra banda, Enric Ribes ha participat en altres investigacions toponímiques, com la que va dur a terme un equip interdisciplinari de la Universitat de les Illes Balears dirigit per Joan Miralles, que va recollir el 1993 la toponímia de Formentera sobre la base cartogràfica del mapa 1:5.000 del Govern balear.

La seva activitat filològica es completa amb una llarga sèrie d'articles a la revista *Eivissa*, de l'Institut d'Estudis Eivissencs; a l'almanac *El Pitiús*, de la mateixa institució; al *Butlletí de la Societat d'Onomàstica* o a *Llengua & Literatura*, publicació de la nostra filial Societat Catalana de Llengua i Literatura. Així mateix, ha publicat diverses ponències i estudis monogràfics en altres actes de trobades acadèmiques i obres col·lectives.

Enric Ribes ha estat sempre una persona especialment activa i ha intervingut en moltes iniciatives culturals rellevants, entre les quals val la pena destacar el disseny i la posada en marxa de l'*Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera*, de la qual fou inicialment el secretari de redacció —i de fet el director executiu—, i en la qual s'ha ocupat també de gairebé tots els articles relatius a la toponímia.

D'altra banda, ha participat en moltes altres empreses periodístiques, radiofòniques o editorials relacionades amb la cultura catalana.

Així mateix, és autor d'una sèrie de llibres de narrativa, entre els quals sobresurten les novel·les *Solcar un mar de foc* (1990) i *Pecat de titelles* (1997).

Finalment, cal esmentar la seva activitat política, sempre en formacions de signe progressista i catalanista, que l'ha portat a ocupar en diverses ocasions càrrecs administratius i de representació parlamentària.

Al llarg de la seva trajectòria, Enric Ribes i Marí ha sostingut sempre posicions lingüístiques plenament identificades amb els criteris de l'Institut d'Estudis Catalans i ha promogut el coneixement i el prestigi de la nostra institució.

Per totes aquestes raons que hem intentat compendiar, la Secció Filològica el considera la persona més indicada per a esdevenir membre corresponent a Eivissa i Formentera i demana el suport d'aquest Ple a la seva proposta.

Text llegit pel senyor Isidor Marí i Mayans al Ple del dia 3 d'abril de 2006